

آداب صحبت کردن

نحوه و طرز صحبت و تکلم انسانها بیانگر نحوه تفکر و شخصیت آنهاست. ما باید بیشتر مثبت بیندیشیم و مثبت بگوییم و انرژی مثبت از خود به دیگران منتقل سازیم.

زبان وسیله‌ای است که موجب بدبختی و هم موجب خوشبختی انسان را فراهم می‌سازد. اگر انسان زبان خود را در اختیار داشته باشد، بوی نیروی تعقل و تدبیر، آن را به کنترل خود درآورد، و در افاده مطلب قبل از گفتن اولاً آنرا هضم کرده و بسنجد، بطور یقین که از بسیاری مفاسد و گناهان درآمان خواهد ماند.

زبان یکی از اعضای عمده بدن است که منشأ بسیاری از گناهان و انحرافات در انسان شده میتواند. از زبان می‌توان برای شهادت حق و ناحق، حفظ آبرو و بی‌آبرویی، دروغ و صداقت، غیبت و سکوت، تهمت و واقعیت استفاده کرد.

انسان بد زبان در نظر دیگران متنفر است و همگان از نیش زبان بد زبان فرار و کناره جویی می‌کنند. با این وصف، سعادت انسان در گرو آن است که از شرّ زبان به خدا پناه ببرد و آن را به کنترل خود درآورد. زبان وسیله و ابزاری است که اگر برای خیرونیک استفاده گردد شخص را حفظ کرده به بهشت می‌رساند و اگر همین زبان برای شرویدی استفاده گردد، انسان را به هلاکت و نابودی می‌کشاند. بنابر اهمیت که زبان در شخصیت انسان دارد، پروردگار با عظمت ما در (آیه ۳۳ سوره احزاب در خطاب به همسران پیامبر اسلام محمد صلی الله علیه وسلم میفرماید: « باصدای نرم به گونه هوس انگیز سخن نگویند که بیمار در لان در شما طمع کنند (بلکه) بخوبی و شایستگی سخن بگویند ».

سخن گفتن بهترین، آسان‌ترین و عمومی‌ترین وسیله ارتباط بین انسان‌ها بشمار میرود. انسان با ید همه سعی و تلاش خویش را بخرچ دهد تا در اولین برخورد از این نعمت بزرگ الهی بهره خوب و سالم ببرد.

میتوان گفت که سخن گفتن حد اقل دو بعد (بضم ب) زیبایی دارد، یکی محتوا و مفهوم سخن دیگری آرایه و ظاهر سخن. يك سخن گو در صورتی که سخنش از محتوای خوب برخوردار باشد، سخن پسندیده بگوید، در يك بعد (بضم ب) زیبایی خواهد داشت و اگر افزون بر محتوا آرایه زیبا هم داشته باشد در دو بعد (بضم ب) زیبایی را رعایت کرده است.

قرآن که کلام پروردگار با عظمت است در هر دو بعد در کمال زیبایی قرار دارد. بنابر همین منطق است که قرآن را (احسن الحدیث) یعنی زیباترین کلام مسمی نموده اند. « و الله نزل احسن الحدیث کتابا متشابها » (خدای سبحان زیباترین سخن را فرود آورد، کتابی که آیات با یکدیگر همانند و نظارت دارند) قرآن که خود زیباترین کلام است به دیگران هم رهنمود می‌دهد که در سخن گفتن سخن زیبا و زیبا سخن باشید) « و قولوا للناس حسنا) (با مردم به نیکی سخن

بگوئید، و سخن نیک بگوئید: قل لعبادی يقول التی هی احسن ان الشیطان ینزع بینهم) (به
بندگان من بگو همواره نیکوترین سخن را بگویند، شیطان آن ها را ودار به گفتن سخن بد نکند که موجب
نزاع و دشمنی شود).